

Tuna Nehrine Düşen Anılar

– GürselCengiz · 14 Ekim 2010

Yüzümüze bile bakmadan, geçip giden yılları hasretle anarız.

Ne kadar çok şey yaşasak ta, yaşayamadıklarımıza bir ömür yanarız... Duymuşsundur

Farklıdır benim Anadolu mun çilesi kahrı

Sanki masmavi gözlerinden akıyor

Bizi birbirimizden ayıran o Tuna nehri

Ben yüreğinde şiir tüten bir adam

Sen saçlarında sonbahar yaprakları savrulan

Sarılara bezenmiş bir kadın

Dedim ki ona

Sen başka baharların

Başka toprakların kızısın

Hatta dinimiz dilimiz bile

Göz göze gelmekten korkar

Beni ezan sesleri uyandırır

Seni kilisenin çanı

Çok şeyler yaşadık

Hepsi Tuna nehrinin ötesindeki

Bana bu şiirleri yazdıran

Bir ömür unutulmayan acı bir anı

Mesela sen

Alplere doğru

Kuşlar göç ederken doğmuşsun

Bense sultan dağlarının eteklerinden

Düşmüşüm bir haziran sabahı

Anlamadım

Zaman

Umarsızca nasıl geçip gitmiş

Yaşananlar ömrün derin çukurunda

Bitmiş

Hatırlar mısın

Sana köylerimizdeki evleri damları anlatmıştım

Demiştım yürekleri çelik yuvaları kerpiç

Ben çok içtim bu hasrete

Gözleri mavi kadın

Birazda sen iç

Bir şey öğretti bu hayat bize

Sadece yaşananlar kalıyor

Gerisi kocaman bir hiç...

Gürsel Cengiz